

1. ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ ΣΤΟΥΣ ΧΑΜΗΛΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΕ

Μέσο: ΕΘΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΗΜΕΡΗΣΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .04/11/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .04/11/2018

Σελίδα: 1

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Πρωταθλητές στους χαμηλούς μισθούς στην ΕΕ

Στις χαμηλότερες θέσεις ανάμεσα σε 30 χώρες η αγοραστική δύναμη των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα. ▶ 6

Οικονομία

► **Η μελέτη** της ΑΔΕΔΥ υπολόγισε τον δείκτη αποδοχών-αμοιβών και κόστους διαβίωσης. Με βάση τον δείκτη αυτό, φαίνεται πως 10 χώρες -από τη Βουλγαρία, την Τσεχία και την Εσθονία μέχρι την Ισλανδία, τη Μάλτα, τη Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο- κατατάσσονται στο άριστα, καθώς έχουν αποδοχές που ανταποκρίνονται πλήρως στο κόστος ζωής και διαβίωσης.

Οι πιο κακοπληρωμένοι στην ΕΕ οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι

Η αγοραστική τους δύναμη κρίνεται ανεπαρκής, με το επίπεδο των αποδοχών τους σε σχέση με το κόστος διαβίωσης να υπολείπεται κατά πολύ του ευρωπαϊκού μέσου όρου, κατατάσσοντας τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της σχετικής λίστας, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat.

ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΦΩΣΚΟΛΟΥ**
jfoskolos@ethnos.gr

ΣΤΙΣ **ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ** θέσεις ανάμεσα σε 30 ευρωπαϊκές χώρες κατατάσσεται η Ελλάδα για την αγοραστική δύναμη των δημοσίων υπαλλήλων της. Με βάση τον δείκτη αποδοχών-κόστους διαβίωσης και στοιχεία από την Eurostat, τα οποία επεξεργάστηκε το Κοινωνικό Πολύκεντρο της ΑΔΕΔΥ, το επίπεδο των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων, συσχετιζόμενο με το κόστος διαβίωσης, υπολείπεται κατά πολύ στο να θεωρηθεί επαρκές. Η έρευνα του Πολύκεντρου λαμβάνει υπόψη τέσσερις μεταβλητές για να υπολογίσει το κόστος διαβίωσης:

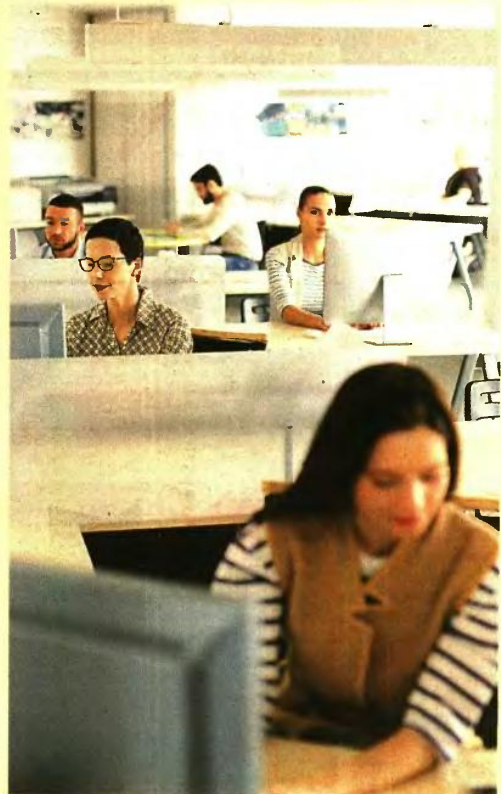
- ακριβεία στα καταναλωτικά είδη
- δαπάνες στέγασης και βασικών παροχών που αποτελούν και κύρια πηγή υποχρεωτικών εξόδων κάθε νοικοκυριού
- δαπάνες για υπηρεσίες υγείας, παιδείας, ασφάλισης, που δεν καλύπτει το κράτος

• έμμεση φορολογία σε είδη και υπηρεσίες αλλά και άμεση (φόρος φυσικών προσώπων).
Σε τιμές 2016 οι βασικές δαπάνες για το κόστος ζωής με στοιχεία της Eurostat (δαπάνες στέγασης και βασικών παροχών ηλεκτρισμού, νερού, θέρμανσης που αποτελούν το 25% των δαπανών κάθε νοικοκυριού) μετρήθηκαν

Οι μέσες μηνιαίες αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων διαμορφώθηκαν στα 1.065 ευρώ, όταν στην ΕΕ των 28 ο μέσος όρος υπερβαίνει τα 2.000 ευρώ και στους 19 της Ευρωζώνης προσεγγίζει τα 3.000 ευρώ.

στα 6.486 ευρώ, σχεδόν στα ίδια επίπεδα με τον μέσο όρο των 28 χωρών της ΕΕ και ελαφρώς χαμηλότερα από τον μέσο όρο των 19 κρατών της Ευρωζώνης. Αντίστοιχα ο άμεσος φόρος φυσικών προσώπων κυμάνθηκε στο 42,5%, όταν ο μέσος όρος των 28 της ΕΕ ήταν στο 40% και των 19 της Ευρωζώνης κοντά στο 50%. Αντίστοιχα η επίσημη δαπάνη για υγεία και παιδεία μετρήθηκε στα 1.867

ευρώ, στα ίδια επίπεδα με τους 28 της ΕΕ (πάνω από 2.000€ ο μ.ο. των 19 της Ευρωζώνης). Για την ίδια χρονιά οι μέσες μηνιαίες αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων διαμορφώθηκαν στα 1.065 ευρώ, όταν στην ΕΕ των 28 ο μέσος όρος υπερβαίνει τα 2.000 ευρώ και στους 19 της Ευρωζώνης προσεγγίζει τα 3.000 ευρώ.
Τεντικός η γκάμα των μισθών στην Ευρώπη είναι πολύ μεγάλη, ξεκινά από 550 ευρώ στη Βουλγαρία, κλιμακώνεται στα 1.181 στην Πολωνία και στα 1.220 στην Τσεχία για να φτάσει πάνω από 5.500 στη Δανία.
Η μελέτη της ΑΔΕΔΥ υπολόγισε τον δείκτη αποδοχών-αμοιβών και κόστους διαβίωσης. Με βάση τον δείκτη αυτό, φαίνεται πως 10 χώρες -από τη Βουλγαρία, την Τσεχία και την Εσθονία μέχρι την Ισλανδία, τη Μάλτα, τη Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο- κατατάσσονται στο άριστα καθώς έχουν αποδοχές που ανταποκρίνονται πλήρως στο κόστος ζωής και διαβίωσης. Για τις χώρες αυτές το επίπεδο των αποδοχών είναι επαρκές και ανταποκρίνεται στο κόστος ζωής των πολιτών της,

επισημαίνει η μελέτη. Καθώς το μέγεθος του ΑΕΠ και το ύψος των δημοσίων μισθών ανάμεσα στη Βουλγαρία και τη Δανία είναι χαρσικά, αφού η μια δίνει μισθό 550 ευρώ και η άλλη 5.500 ευρώ, είναι προφανές πως το κόστος ζωής παίζει ρόλο-κλειδί στην εξίσωση. Το υψηλό κόστος διαβίωσης στην Ελλάδα οδηγεί τον επίμαχο δείκτη στις χαμηλότερες θέσεις της κατάταξης ανάμεσα σε 30 ευρωπαϊκές χώρες. Χειρότερη επίδοση

από την Ελλάδα έχουν μόνο η Σλοβενία και η Πορτογαλία, αφού η χώρα μας κατατάσσεται τρίτη από το τέλος.
«Το συμπέρασμα είναι ότι οι αμοιβές στην Ελλάδα υπολείπονται κατά πολύ του επιπέδου εκείνου που θα μπορούσε να ανταποκριθεί στο κόστος και τις δαπάνες διαβίωσης» καταλήγει η μελέτη, προτείνοντας βελτίωση των αποδοχών και μείωση του κόστους ζωής. ●

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόεδρος ΑΔΕΔΥ

Αξιοπρεπείς μισθοί, για ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσημο

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ της μελέτης του Κοινωνικού Πολύκεντρου συμπληρώνει με επισημιακά τεκμήρια πλέον αυτό που με κάθε ευκαιρία προσαβούν να καταδειχθούν τα συνδικαλιστικά όργανα των εργαζομένων στο Δημόσιο. Η βασική επιδίωξη του μνημονίου συνίστατο σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση εναντίον της μισθωτής εργασίας, με στόχο μια ακραία αναδιανομή εισοδήματος εις βάρος των υποτελών τάξεων. Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο ήταν τα πρώτα θύματα αυτής της πολιτικής, καθώς μέσα σε δύο χρόνια (2010 - 2012) απώλεσαν σε πολλές περιπτώσεις έως και το 40% των εισοδημάτων τους, μείωση πρωτοφανής σε χώρα σε καίρο ειρήνης. Οι μειώσεις αυτές επενδύθηκαν με μια «επικοινωνιακά καταγίδια» μισούς ενάντια στο Δημόσιο και στους εργαζόμενους σε αυτό, υποτίθεται

για να διασωθεί ο «παραγωγικός» ιδιωτικός τομέας. Σήμερα, ξέρουμε πως οι μειώσεις μισθών στο Δημόσιο τροφодόδησαν ένα καθολικό σπράλ, εξαιτίας βεβαίως και των δομικών ιδιαιτεροτήτων της ελληνικής οικονομίας, που κατέληξε σε ακόμη μεγαλύτερες μειώσεις μισθών στον ιδιωτικό τομέα, απολύσεις και δυσθεώρητα ποσοστά ανεργίας, καθώς και σε πληρή απορρύθμιση της αγοράς εργασίας. Ετσι φτάσαμε οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο να είναι, λαμβάνοντας υπόψη την αποτίμηση της αγοραστικής τους δύναμης, από

τους πλέον κακοπληρωμένους στην Ευρώπη, πιο κάτω και από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, της Βαλτικής και των Βαλκανίων. Φτάνει να δει κάποιος τους μισθούς πείνας των πρωτοδόριστων εκπαιδευτικών, για παράδειγμα, που για να επιβιώσουν, χρειάζο-

«Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο ήταν τα πρώτα θύματα των μνημονίων, καθώς μέσα σε δύο χρόνια απώλεσαν έως και το 40% των εισοδημάτων τους» δηλώνει ο Γ. Πετρόπουλος.

νται τη συνδρομή των τοπικών κοινωνιών, ανακαλώντας εικόνες της Ελλάδας του Μεσοπολέμου. Κάπου εδώ, θα εμφανιστεί το υποκριτικό επιχείρημα «θα αλλάσιν τον ιδιωτικό τομέα» σε μια προσπάθεια να μεταθεθούν οι ευθύνες της κρίσης και της χρεοκοπίας, να εμφανιστεί η υποτιθέμενη ευμάρεια μιας ομάδας εργαζομένων ως αποτέλεσμα της εξεθλίωσης μιας άλλης, σε έναν ιδιότυπο πόλεμο μεταξύ φτωχών, εργαζομένων και ανέργων.
Η κοινωνία δεν πρόκειται να ακολουθήσει τη νεοφιλελεύθερη δημογαγία, καθώς όλοι για γνωρίζουμε. Δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσημο χωρίς το τέλος των πολιτικών λιτότητας, χωρίς αύξηση της ενεργού ζήτησης, μέσω της αύξησης των μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. ●